U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka a soudců Lenky Kaniové a Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **S. A. J. M.**, zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem náměstí Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2023, č.j. OAM-233/ZA-ZA11-P09-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2023, č.j. 13 Az 17/2023 - 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, §14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce podal proti zmíněnému rozhodnutí žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji svým rozhodnutím ze dne 20. 12. 2023 zamítl.

[2] Žalobce je občanem Kubánské republiky. Do České republiky přicestoval dne 14. 6. 2022. Žije zde společně se svou partnerkou a synem, kteří mají povolení k trvalému pobytu. Žalobce uvedl, že nesouhlasí s politickým režimem v domovském státě. Proto se zúčastnil tří protestních akcí ve městě Matanzas v červenci roku 2021. Zanedlouho žalobce obdržel dvě pozvánky vojenské správy k nasazení do policejních akcí proti protestujícímu lidu. Žalobce tyto pozvánky ignoroval, což zůstalo bez jakékoli odezvy příslušných státních orgánů. Důvod pro udělení mezinárodní ochrany žalobce spatřoval rovněž ve špatném zdravotním stavu svého syna, který má problémy s plícemi a se srdcem. Žalobce by proto rád nadále pomáhal partnerce s péčí o syna. Riziko spatřuje žalobce také

v potenciálním poslání do bojů na Ukrajinu. Kubánský režim podporuje Rusko a dle tvrzení žalovaného jsou muži v aktivní záloze posíláni do probíhající války.

[3] Městský soud se v rozsudku ztotožnil s hodnocením žalovaného. Žalovaný shromáždil dostatek relevantních a aktuálních informací a postupoval v souladu s nimi. Dle městského soudu je žádost o mezinárodní ochranu zcela účelová a vedena snahou o legalizaci pobytu v České republice, o čemž svědčí i skutečnost, že žalobce žádost podal až když mu končilo pobytové oprávnění. Žalobce neměl problémy s policií ve své zemi původu. Absence odezvy na zaslané pozvánky byla tolerována a zároveň nebylo žalobci bráněno vycestovat ze země. Stejně tak argument ozbrojeným konfliktem na Ukrajině není relevantní, jelikož žalobce opřel své tvrzení ohledně posílání aktivních záloh na pomoc Rusku o informaci, kterou se dozvěděl na kanálu YouTube. Žalovaný přitom vycházel z podkladů vztahujících se k aktuální situaci v Kubánské republice a podobné informace nezaznamenal.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Nezákonnost napadeného rozsudku spatřuje v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“). Správní orgán nepostupoval správně, když nezohlednil nebezpečí, které stěžovateli v zemi původu hrozí z důvodu jeho politických názorů, stejně jako nezohlednil potenciální vyslání stěžovatele na podporu válčícímu Rusku. Správní orgán zároveň objektivně neposoudil humanitární faktor, neboť stěžovatel má v České republice nemocného syna. Městský soud pak pochybil, když se se závěry správního orgánu ztotožnil a podanou žalobu zamítl.

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před městským soudem rozhodovala specializovaná samosoudkyně. V souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí městského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[6] Ve věci stěžovatele však žádná z těchto podmínek není splněna. Kasační stížnost **je** proto **nepřijatelná**.

[7] Pokud stěžovatel namítá, že *skutkový stav* zjištěný žalovaným, respektive městským soudem, nevedl k rozptýlení jeho obav z pronásledování a možného vyslání do bojů na Ukrajinu, odkazuje NSS na konstantní judikaturu k otázce řádného zjištění skutkového stavu. Z rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, vyplývá, že shromážděné podklady musí být (1) relevantní, (2) důvěryhodné, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů,

(4) transparentní a dohledatelné. Žalovaný přitom postavil důvody pro neudělení mezinárodní ochrany na podkladech, které splňují tato kritéria. Co se týká náležitého zjištění skutkového stavu, odkazuje NSS např. za rozsudky ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003-42, ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17, či ze dne 25. 4. 2019, č. j. 5 Azs 207/2019 - 36.

[8] Otázkou udělení *humanitárního azylu* se NSS v minulosti opakovaně zabýval. V rozsudku ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, kasační soud uvedl, že: „*Smysl institutu humanitárního azylu podle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, spočívá v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto nehumánní azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na případy, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu (např. u osob zvláště těžce postižených či nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory), ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly. Míra volnosti této jeho reakce je pak omezena pouze zákazem libovůle, vyplývajícím pro orgány veřejné moci z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu.*“ Rozhodnutí správního orgánu přitom NSS přezkoumává toliko v omezených mezích a neměl by nahrazovat uvážení správního orgánu uvážením svým (viz rozsudky ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38, nebo ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs/47/2003-48). Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že ani péče o dítě či snaha o legalizaci pobytu spojená s realizací rodinného života není zpravidla důvodem hodným zřetele pro udělení humanitárního azylu (viz rozsudky ze dne 19. 6. 2014, č. j. 4 Azs 88/2014 - 18, ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 Azs 194/2016 - 46, ze dne 21. 3. 2018, č. j. 6 Azs 6/2018 - 33, či ze dne 13. 6. 2019, č. j. 9 Azs 62/2019 - 56).

[9] V řízení tudíž nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v judikatuře NSS řešena, popř. byla řešena rozdílně. NSS rovněž neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Městský soud se neodchýlil od ustálené judikatury. Ani se nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou dle § 104a s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS či usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, proto mu je soud nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2024

Michal Bobek
předseda senátu